

המוקד להגנה הפרטית

HAMOKED Center for the Defence of the Individual

هموكيد - مركز الدفاع عن الفرد

תאריך: 2.7.2012
בתשובה נא לציין: 68305

בפקס ובדואר רשום

לכבוד
גב' ליאת מלמד
ראש ענף אחמ"ש
הלשכה למנהל אוכלוסין
משרד הפנים
ואדי ג'וז 49
ירושלים

גב' מלמד הנכבדה,

הנדון: ערר על סירוב לבקשה לאיחוד משפחות
ע"ש גב' ערמין, ת"ז
עבור בן זוגה, מר ערמין, ת"ז
ועבור ילדיה: ילידת 20.8.1992, יליד 26.11.1994,
ילידת 27.7.1997, יליד 23.10.2000 ו יליד 2.11.2002.
בקשה מס' 254/08
עת"ם 9571-04-11
מכתבכם מיום 9.1.2012
תמלולים מיום 17.6.2012

1. מכתבכם מיום 9.1.2012 התקבל במשרדנו ביום 10.1.2012 (להלן: **מכתבכם**). במכתבכם פורטה החלטתכם לסרב לבקשת האחמ"ש שבנדון, לאחר עיון מחודש של משרדכם במסגרתו התבקשו תמלולי חקירת המל"ל, אשר נערכה בשנת 2008 על ידי החברה הפרטית "לקט מידע".
2. למכתבכם לא צורפו תמלולי החקירה המדוברים, חרף התחייבות באת-כוחכם בדיון בעת"ם 9571-04-11 לפיה "ניתן לעיין בכל מה שנהוג" (כידוע, בהחלט נהוג לאפשר למבקש לעיין בתמלולי החקירות שנערכו בעניינו). ברי, כי לא היה באפשרותנו להתייחס כראוי למכתבכם, בלי שנעיין בתמלולים.
3. לצערנו, נדרשו פניות מרובות – בכתב, בדוא"ל ובטלפון – ללשכתכם, לעו"ד אמיר ועו"ד סירוטה מהפרקליטות ואף למל"ל, בניסיון להשיג את התמלולים. לבסוף, **רק ביום 17.6.2012, הועברו לידינו התמלולים, על ידי חברת "לקט מידע"**.

תרשומת הדוא"ל במסגרתה התקבלו התמלולים מצ"ב ומסומנת א.

4. יש להצר על הזמן הניכר שהושחת לריק, במהלכו לא התאפשר למרשיי להגיב למכתבכם מיום 9.1.2012. רק כעת, כשנה (!) אחרי פסק הדין בעתירה, מתאפשר לה להגיש את התייחסותה. התנהלות כזו איננה ראויה לרשות מינהלית השואפת לפעול בהגינות ובסבירות. נזכיר, כי אחת הנורמות אשר נקבעו במסגרת הקוד האתי של משרד הפנים (אשר הושק ביום 6.3.2012), הינה: "נשאף לחסוך מזמנם של הפונים אלינו ונסייע להם במתן מידע מקצועי עדכני ובזמן סביר". **התנהלותכם במקרה דנן מנוגדת בתכלית הניגוד לקוד האתי לו הנכם מחויבים.**

5. לגופם של דברים, עיון בתמלולים המלאים (ולא רק בחלקי הציטוטים אשר הופיעו במכתבכם) מעלה, כי עמדתנו לפיה גב' ערמין למגורים בירושלים משנת 2006 (לכל הפחות) לא הופרכה. עוד עולה, כי לא בכדי עמדנו על עיון בכלל התמלולים טרם העברת התייחסותנו למכתבכם, שכן ההפניות לתמלולים במכתבכם הינן חלקיות וסלקטיביות. להלן נפרט את הדברים. נפתח בתיאור גדרי המחלוקת, ונפנה לניתוח תמלולי החקירה.

הוכחת מגורים בירושלים בתקופה הרלוונטית

6. כזכור, טענתה של גב' ערמין הינה כי היא עברה לירושלים בשנת 2005. ידוע, כי הנכם חולקים על טענה זו. כך או כך, הבקשה הנדונה כאן הוגשה בשנת 2008, ולכן גב' ערמין נדרשה להוכיח כי מרכז חייה מתנהל בישראל מאז שנת 2006. בהקשר זה יוזכר, כי הגב' ערמין מוכרת כתושבת על ידי המל"ל מאז ינואר 2006.

7. נזכיר, כי עניינה של גב' ערמין נדון בבית הדין לעבודה, שם הסוגיה בה נדרש בית הדין להכריע הייתה: **האם גב' ערמין ניהלה מרכז חיים בירושלים בחודש אוקטובר 2005, עת היווצרות אי-הנושר (ר' סעיף 4 לפסק דין בית הדין לעבודה).** בית-הדין קבע, שגב' ערמין לא עמדה בנטל להוכיח מרכז חיים בירושלים באוקטובר 2005. **אגב כך, קבע בית-הדין באופן פוזיטיבי, שלגב' ערמין מרכז חיים בירושלים מינואר 2006.**

8. בנוסף לכך, כתימוכין למגוריה של גב' ערמין בירושלים משנת 2006 (לפחות), קיימות הראיות הבאות:

א. חקירת מל"ל ממאי 2006 **בה נמצאה גב' ערמין בביתה במחנה פליטים שועפאט.** יוזכר, כי **גב' ערמין מוכרת כתושבת על ידי המל"ל עוד מיום 1.1.2006.**

ב. אישור הנהלת מחנה פליטים שועפאט.

ג. תעודות לימודים מבי"ס בירושלים של הילדים פאטמה, אמל ועבדאללה **לשנת הלימודים 2005/2006. בניגוד לטענתכם, מדובר בתעודות לימודים ולא אישורי לימודים. זאת ועוד: מסמכים אלו הומצאו לכם עוד במסגרת התגובה להשגה מיום 19.12.2010 (!).**

למען הנוחות, התעודות מצ"ב בשנית ומסומנות ב 1-3.

ד. חשבונות חשמל לתקופה הרלוונטית.

ה. חוזי שכירות.

9. אל מול ראיות אלו, טענתכם היא כי "לכל היותר מעברם של בני המשפחה לישראל התרחש באמצעותה של שנת 2007 ואף לאחר מכך". את עמדתכם הנכם מבססים, לכאורה, על תמלולי חקירת המל"ל, שנערכה בעניינה של גב' ערמין בשנת 2008.

10. בכדי להפריך את הראיות החזקות אשר הציגה מרשתי, עליכם להצביע על ראיות משכנעות וחד-משמעיות. להלן נפרט, כיצד תמלולי החקירה אינם יכולים לעמוד בדרישה זו כלל וכלל.

תשאול בנו של בעל הבית, _____ עלי

11. במכתבכם מיום 9.1.2012 הנכם מתארים את העולה, לדידכם, מהתמלולים, כך :

בנו של משכיר הדירה, _____ עלי, מסר כי הגב' ערמין מתגוררת בנכסם כשנה, קרי משלהי שנת 2007. לשאלת החוקרים באשר למגורי מר ערמין בנכס, השיב בנו של משכיר הדירה כי אף הוא מתגורר במקום כשנה וכי קודם לכן יתכן כי דירה זו הייתה ריקה. כאן המקום לציין כי בני הזוג ערמין טוענים למגורים באותו נכס מושכר החל משנת 2005.

12. ואולם, תיאורכם הנ"ל חוטא למציאות. מיקום דבריו של בנו של בעל הבית, _____ עומר, בתוך הקונטקסט הכללי שבו נאמרו, מעלה תמונה אחרת. _____ עומר חזר ואמר, בתשובה לשאלת החוקרים, כי הוא אינו בטוח כמה זמן גב' ערמין מתגוררת בדירה שבבעלות אביו, וכי בכדי לקבל תשובה לשאלה, יש לפנות לאביו, הבקיא בעניין. כך, למשל, בעמ' 5 לתמליל, בשורה 19 ("אתה צריך לפנות לאבא שלי"); בעמ' 6 לתמליל בשורה 5 ("תפנה לאבא...אתה רוצה לדבר איתו בטלפון?") – בתשובה אמר החוקר כי "אין צורך"; בעמ' 6 לתמליל בשורה 25 ("תאמין לי שאני לא יודע. רק אבא יודע, אני לא אחראי"); בעמ' 8 לתמליל בשורה 5 ("לא יודע. תתקשר לאבא תניח את נפשך").

13. יוער, כי מהתמלילים בכללותם לא עולה כי החוקרים הפנו את שאלותיהם אל בעל הבית ישירות. עוד יוער שבסיכום החקירה נכתב כי תושאל **בעל הבית**, וזאת בניגוד לעובדה, כי מי שתושאל הינו **בנו של בעל הבית**.

14. הנה כי כן, בנו של בעל הבית לא "מסר" דבר, אלא חזר והפנה את החוקרים, שוב ושוב, לאביו, בעל הבית. אלו לא טרחו לפנות לבעל הבית.

השכנה _____ סובחי

15. באשר לשכנתה של גב' ערמין במחנה הפליטים שועפט (אשר נפטרה בינתיים), הנכם טוענים כי היא מסרה "גרסה דומה ולפיה הגב' ערמין מתגוררת במקום כשנה עד שנה וחצי".

16. ושוב מדובר בדברים שאינם מדויקים כלל.

17. ראשית, כלל לא ברור מיהו הדובר/ת אשר ענה לשאלות החוקר לאורך השיחה. על פי התמלול, במעמד החקירה נכחו (לכל הפחות) אנשים בשם נביה וסמיח (שורה 7 בעמוד 7 לתמלול), אום סובחי (שורה 26 בעמוד 7 לתמלול) ואורחת מירדן (שורה 20 בעמוד 8 לתמלול). לאורך התמלול, האדם המשיב לשאלות החוקר רשום בתור "לא מזוהה". לא ניתן לדעת מהתמלול אם אותו אדם ענה על השאלות לאורך כל השיחה.

18. לגופם של דברים, גם השכנה _____ סובחי לא הייתה בטוחה באשר לאורך תקופת המגורים של המשפחה בשועפאט. בסוף הדברים גם מסרה _____ סובחי (כנראה) כי היא חולה. ואכן, כפי שכבר נטען בעתירה, _____ סובחי הייתה אישה מבוגרת וחולה, הלוקה גם בבלבול.

האח

19. באשר לאחיו של מר ערמין, _____, צוטטו במכתבכם חלקים קצרים מאוד מהתשאול עמו. בפועל, שאלו החוקרים את _____ שוב ושוב, האם נכון שגב' ערמין עזבה את סעיר לפני פחות משנה. הם אף הגדילו לעשות ואמרו ל _____ שהיו אצל אחיו, מר ערמין, בבית בסעיר חודש וחצי לפני תשאולו של _____ (!). המדובר בשקר גם וכנראה בטקטיקת "בלבול" בחקירה.

20. בנוסף, במספר מקומות אמר _____ כי המשפחה עברה "מזמן" לירושלים; כי המעבר לירושלים היה לפני יותר משנה, כי הוא לא בקיא כל כך בתאריכים.

בתם של בני הזוג ערמין

21. מכתבכם כלל לא התייחס לעובדה, כי נערכה חקירה בבית בו התגוררו גב' ערמין ומשפחתה בעבר, בסעיר. המדובר בבית אשר נמצא בבעלות אמו של מר ערמין (אביו נפטר לפני כעשרים שנה). אחרי שמשפחת ערמין עזבה את הבית, נשארה לגור שם אמו של מר ערמין, ובתם של בני הזוג ערמין, ס'. גם לאחר שנישאה המשיכה ס' לגור בבית במשך השבוע, שכן בעלה עובד בלילות, ו ס' אינה חשה בנוח להיות לבד בביתם בדווארא. לכן, היא נמצאת עם סבתה במשך השבוע, ובסופי שבוע, כאשר בעלה בבית, היא (וילדיה) נמצאים בביתם בדווארא.

22. בחקירה, הציגה ס' גרסה **עקבית**, לפיה הוריה עזבו את סעיר בשנת 2005. כך, למשל:

א. ס' מספרת שאחיה _____, שבזמן החקירה היה תלמיד בכיתה ט', למד במחנה פליטים שועפאט ממחצית כיתה ו' (כלומר, שלוש שנים לפני כן). ר' עמודים 29-30 לתמלול.

ב. ס' אמרה שמשפחתה עזבה את סעיר לפני "יותר משנה". היא רצתה להראות לחוקרים תעודות, אך אלו אמרו "תשכחי מהתעודות. אולי למדו הילדים שם וישבו אצל סבא שלהם". בתשובה לכך הסבירה ס' כי אין מקום בבית סבם. בנוסף אמרה שמשפחתה גרה בשועפאט מ-2005. החוקר שאל אותה "יצאו מפה ישר לבית שכרו?" ו ס' ענתה: "כן, מיד ששכרו יצאו. וזה לא 2007, זה 2005". ר' עמודים 35-36 לתמלול.

23. יוער, כי בניגוד לאמירותיה הברורות של ס', נכתב בסיכום החקירה כי "בני הבית" בסעיר (ובהם סומייה) מסרו כי גב' ערמין מתגוררת במחנה פליטים שועפאט מזה כשנה. כמו כן, במהלך התשאול של גב' ערמין, אמרו לה החוקרים כי בתה ס' מסרה כי משפחתה עזבה את סעיר לפני שנה בלבד.

תשאולים אשר לא זכו להתייחסות במכתבכם

24. מהצלבה בין מכתבכם לכלל התמלולים, עולה העובדה המתמיהה כי קיימת אי-הלימה בין התמלולים בכללותם לציטוטים המופיעים במכתבכם. מעיון בתשאולים שלא צוטטו במכתבכם, מתברר כי מדובר באלו התומכים בעמדת מרשתי דווקא. ברי, כי מן הראוי היה, שהחלטתכם תתייחס לכלל התשאולים ולתמונה המלאה של חומר הראיות. בפסקאות הבאות נפנה לתשאולים שלא זכו להתייחסותכם.

25. בתשאול של בעל חנות במחנה הפליטים שועפאט, מסר בעל החנות (אשר מופיע בתמלול כ"לא מזוהה") כי גב' ערמין גרה בשכירות במחנה "**קרוב לשלוש שנים**" (שורה 6 בעמ' 4 לתמלול). יודגש, כי בעל החנות מסר זאת **לפני** שהחוקרים הזדהו כחוקרים מטעם הביטוח הלאומי, ולכן מידת האמינות של דבריו – גבוהה.

26. כמו כן תשאלו החוקרים את האחייך של מר ערמין, ש' (בנו של האח _____), בסעיר. ש' סיפר שהוא עולה לכיתה ט' בבית הספר. החוקרים שאלו את ש' אם בן דודו (בנם של בני הזוג ערמין) למד איתו בית הספר, ו ש' ענה שכן. החוקרים שאלו אם _____ למד איתו "לפני שנה" ו _____ ענה "**לא, כשהיינו קטנים**". תשובה זו מתיישבת עם הטענה, כי _____ עזב את סעיר שלוש שנים לפני כן. ר' עמודים 21-22 לתמלול.

27. גם אמו של מר ערמין אמרה בתשאול עמה בסעיר, כי **בנה עזב לפני "יותר משנה, ארבע שנים אולי"**. ר' עמ' 23, שורה 24 לתמלול.

28. כידוע:

עיקרון יסוד של המשפט המנהלי הוא כי על ההחלטה המנהלית להתקבל לאחר שנאספו כל הנתונים האמינים הרלוונטיים לעניין, ועליה להיות מבוססת על תשתית ראיות מנהליות מוצקה במידה מספקת.

(בג"ץ 7738/04 פלונית נ' שר הרווחה, פורסם בנבו, ההדגשה הוספה, (ד.ד.).

29. ברי, כי כאשר היו נגישים לכם כלל התשאולים שנערכו בחקירה, ובחרתם לבסס את החלטתכם על תשאולים "נוחים" לתמיכה בעמדתכם, הרי שהחלטתכם לא התבססה על כל הנתונים הרלוונטיים לעניין – ואף התעלמה מחלק מהם. התנהלות כזו הופכת את החלטתכם לבלתי סבירה.

חקירתם של בני הזוג ערמין

30. במכתבכם הנכם טוענים כי "בני הזוג ערמין לא שיתפו פעולה עם החוקרים מטעם המוסד לביטוח לאומי, מסרו גרסאות שונות, ולחלק מהשאלות אשר נשאלו אף השיבו בתשובות מתחמקות". לאחר מכן, "על מנת לסבר את האוזן", הצגתם מספר ציטוטים מהחקירה, אשר אמורים "לחזק ולאשש", כביכול, את הראיות לכך שבני הזוג ערמין "לא הוכיחו מרכז חיים בישראל כנטען".

31. ואילו, שוב, עיון בתמלול מעלה תמונה אחרת. התשאול של בני הזוג ערמין היה תוקפני מאוד, וניכר בו סגנון חקירה מניפולטיבי ומאיים. החוקרים העלו טענות שקריות (למשל, שבתם של בני הזוג, ס', ואימו של מר ערמין אמרו שהם עזבו את סעיר לפני שנה בלבד) בכדי ללחוץ על בני הזוג ערמין. כך, למשל: "אני הייתי אצלך בבית. ראיתי את החפצים ואת הריהוט שלך ואת הדברים האישיים שלך. אז בוא לא נדבר סחור סחור" (עמ' 12); "למה לא מכירים אותך פה" (עמ' 12); "כל האנשים בכפר מכירים אתכם, הם שקרנים?" (עמ' 12-13); "אני שואל אותך, את אומרת לי הדברים שלך לא נכונים" (עמ' 13); "את יודעת את הכל. חשוב לך ביטוח בריאות. לכן תהיי גלויה. בוא לא נדבר סחור סחור" (עמ' 13); "לא נכון מה שאת אומרת... לא צריכה... תגידי שאת פה אבל תדייקי. **הבת שלך אותו הדבר. חמותך אותו הדבר**" (עמ' 14, ההדגשות הוספו); "**מה עם הבת שלך? היא משקרת?** חמותך גם משקרת? ... _____, כל זה לא לטובתך" (עמ' 14, ההדגשות הוספו); "הבת שלך אומרת דברים אחרים. חמותך אומרת דברים אחרים. אני צילמתי את הכל, בגדים, ריהוט, חפצים. כדאי שתהיי גלויה" (עמ' 15); "עזבי, תשכחי מהניירות, אני יכול להוציא לך ניירות שבע שנים אחורה" (עמ' 17);

32. מטרידים במיוחד חילופי הדברים המתועדים בעמוד 19, בהם ניסתה גב' ערמין להציג הוכחת למגוריה במחנה הפליטים והחוקרים ביטלו אותה בגסות:

עדנאן (מתלווה): _____ תשמעי, אנחנו רוצים להאמין לך.

עמאד – חוקר: תשתוק רגע, אנחנו רוצים כדי שנאמין לך ונוכיח שהאנשים הללו משקרים, את יכולה להראות לנו הוכחה כמו חשבון חשמל בשמכם?

_____ ערמין: הנה יש לך.

_____ (מר ערמין, נ.ד.): חשמל בשם אבו עומר.

עדנאן: המסמך היחידי שיש לך ביד.

_____ ערמין: **תשאל את מחנה הפליטים.**

עמאד – חוקר: **עזבי אותו.**

(ההדגשות הוספו, נ.ד.).

33. יודגש, כי ההתנהלות הנ"ל מנוגדת לקוד האתי של החוקרים הפרטיים (זמין באתר <http://www.ibpi.org.il/content.asp?cat=19>). למשל:

חובת זהירות והגינות בניהול חקירה

1. כללי

חוקר פרטי חב אחריות כלפי הציבור לנהל חקירות ברמה הולמת של זהירות, במקצועיות, במצפוניות ובדרכי חקירה ישרות, כשרות והוגנות.

2. חובות לגבי מושאי חקירה

א. חוקר פרטי יתייחס למושא חקירה בכבוד, בדיסקרטיות ומתוך התחשבות בצרכיו, ההתייחסות למושא חקירה תהיה הולמת, לא מאיימת ומתוך הכבוד הראוי לו.

ב. חוקר פרטי לא יעשה מעשה, שממנו ניתן להסיק שאדם הוא מושא חקירה, אלא אם הדבר נדרש לצורכי החקירה.

(...)

4. איסור תחבולה שיש בה מניפולציה רגשית

חוקר פרטי לא ישתמש בתחבולה שיש בה מניפולציה רגשית של אדם, המנצלת חולשה שלו ויוצרת מצב של תלות רגשית.

34. ברי, כי "מידע", כביכול, אשר הושג בחקירה, בו השתמשו החוקרים במניפולציה רגשית ברורה (הפניית בני משפחה זה כנגד זה, למשל) ושאר תחבולות, לא יכול לקבל משקל בשקילת הראיות אשר ביסוד החלטה מינהלית.

35. בנוסף לכל האמור לעיל, יצוין כי החוקרים תשאלו את גבי ערמין ובעלה ארוכות בנוגע לרישום כתובתה בעבר אצל אחיה – עניין אשר כבר היה במחלוקת בעבר, וקיבל התייחסות מקיפה של בית הדין לעבודה **בפסק דין חלוט**. על כן לא ברורה ההתייחסות המיוחדת לעניין, ובכל מקרה, ברי כי אינו רלוונטי לענייננו.

אי עמידה במבחני הראיה המינהלית וסבירות ההחלטה המינהלית

36. כידוע, במסגרת החלטתכם באשר לבקשה לאחמ"ש, היה עליכם לשקול את כלל הראיות המנהליות הרלוונטיות, וליתן לכל ראיה את משקלה הראויה. כמתואר לעיל, מרשתי הציגה בפניכם את הראיות אשר נדרשות על ידיכם דרך קבע, לשם הוכחת מרכז חיים. ואילו החלטתכם לסרב לבקשה לאחמ"ש, התבססה על תמלולים נבחרים של חקירות שנערכו בשנת 2008. לעניין זה נזכיר כי:

טיבן של הראיות המינהליות הנדרשות, כמותן ואיכותן נגזרים מאופיו של העניין העומד לדיון, וממשמעות ההחלטה המינהלית המתקבלת. אין דומה עוצמת הראיות הנדרשת לצורך החלטה שלה השלכה ישירה על זכויות היסוד של הפרט, והיא עלולה לפגוע בזכויות אדם, כהחלטה שמשמעותה שולית לאינטרס הפרט ואינטרס הציבור.

(רע"ב 426/06 האמור, בסעיף 14 לפסק הדין). (ההדגשות הוספו –
(.ד.ד.)

37. ואילו, במקרה דנן, הראיות עליהן נשענה החלטתכם לסרב לבקשה לאחמ"ש ולפגוע אנושות בזכות לחיי משפחה של מרשיי, היו לא רק חלשות אלא גם סלקטיביות. בכך, החלטתכם לוקה בפגם של היעדר סבירות, שכן:

ההחלטה המינהלית עומדת לביקורת שיפוטית, בין היתר, מבחינת סבירותה, וסבירות זו נבחנת, בין השאר, על פי השאלה האם התשתית העובדתית עליה נסמכת ההחלטה בנויה על ראיות מינהליות המספקות, בנסיבות העניין, בסיס סביר לאותה החלטה (...)

רע"ב 426/06 חווא נ' שירות בתי הסוהר, תק-על 2006(1) 3425, עמוד 3429.

סיכום של דברים

38. מכל האמור לעיל עולה, כי אין ממש בטענתכם כי חומר החקירה הגולמי יש בו "לחזק" את ההתרשמות כי משפחת ערמין עברו לישראל בשנת 2007 בלבד. ההפך הוא הנכון. מעיון בחומר החקירה הגולמי עולה, כי אמירות מהוססות של אנשים, אשר הדגישו חוזר ושנה כי אינם בטוחים בתאריך המעבר לירושלים, הפכו בסיכום החקירה ואף במכתבכם, לאמירות נחרצות וחד משמעיות; ואילו אמירות חד משמעיות ומדויקות (כגון אלו של הבת סומיה, האחין שחדה, בעל המכולת ואף אמו של מר ערמין) נעלמו כלא היו מסיכום החקירה ומכתבכם.

39. במכתבכם הנכם חוזרים ומתייחסים, משום מה, למחלוקת סביב מקום מגורי המשפחה בשנת 2005. נחזור ונדגיש כי עניין זה אינו קשור לבקשה נשואת ערר זה, אשר הוגשה בשנת 2008, ולגביה נדרשה המשפחה להוכיח מרכז חיים של שנתיים עובר להגשתה, כלומר, **משנת 2006**.

40. באשר למסמכים התומכים בטענתה של גב' ערמין באשר לקיום מרכז חיים בתחום החל משנת 2006, הוצגו, כאמור, חוזה שכירות, אישור מהנהלת מחנה פליטים שועפאט, אישורי קופ"ח ומל"ל וחשבון חשכל. כידוע, ברשותם של תושבים המתגוררים במחנה פליטים שועפאט אין את כל המסמכים ה"רגילים" להוכחת מרכז חיים בירושלים, שכן הם אינם משלמים חשבון ארנונה או מים. על כן, אישור מהנהלת מחנה הפליטים נחשב – גם בעיניכם – תחליף ראוי בעל מהימנות גבוהה, אשר משמש ראיה מרכזית להוכחת מגורים במחנה. במקרה דנן, מעולם לא טענתם כנגד אמינות אישור הנהלת המחנה. כמו כן, **בניגוד לטענתכם, הוצגו גם תעודות לימודים, ולא רק "אישורי לימודים... אשר אמינותם מוטלת בספק"**.

41. הנה כי כן, גב' ערמין הציגה את הראיות הנדרשות על ידי לשכתם, לשם הוכחת קיום מרכז חיים בירושלים. בכדי לסתור ראיות אלו, היה עליכם להתבסס על ראיות משמעותיות וכבדות משקל. **חקירת המל"ל משנת 2008, כאמור, אינה יכולה להוות ראיה שכזו.**

42. בנוסף הנכם טוענים כי אין נפקות לעובדה כי המל"ל לא שלל את תושבותה של הגב' ערמין רטרואקטיבית משנת 2006, לאור החקירה משנת 2008. גם אם נניח בצד את המחלוקת באשר לנפקות עניין זה, הרי שמכתבכם נעדר כל התייחסות לעובדה, **שעוד בחקירה שהתקיימה בשנת 2006, נמצאה גב' ערמין באותה דירה בה נמצאה בשנת 2008: דירתו של יוסף עלי!**

43. הינה כי כן, בניגוד לטענתכם, גב' ערמין הרימה גם הרימה את נטל ההוכחה הנדרש ממנה להוכחת מרכז חיים בישראל עובר להגשת הבקשה. על כן נבקשכם לאשר את בקשת האחמ"ש, אשר הוגשה עוד בשנת 2008.

44. לאור התמשכות ההליכים המצערות בתיק זה, נבקש לקבל את התייחסותכם בהקדם.

בכבוד רב,

נועה דיאמונד, עו"ד